

Босими ногами по росі

Іван ГЛУШМАН

Уже не можу згадати, коли востаннє писав у цю рубрику. Тепер чомусь помітно поменшала кількість виходів у світ нових видань місцевих авторів. Мабуть, причиною цього пандемія Covid-19, падіння темпів економічного розвитку, може, ще щось. І ось ніби «промінець світла» в теперішньому коронавірусному царстві виявилася нова книга острожанки **Галини Шостюк** «Босими ногами по росі». Гарну книгу з обкладинкою приємного салатового кольору я помітив у кабінеті заступника міського голови **Юрія Ягодки**. Зацікавився. Узв'язав, щоб ознайомитися. Отримав від нього номер мобільного авторки.

Наскільки я знаю, Галина Михайлівна свого часу працювала на посадах заступниці голови Острозької районної ради та райдержадміністрації, була депутатом названого органу місцевого самоврядування восьми скликань, сільською головою Мощаниці, тепер на заслуженому відпочинку. Спілкуючись телефоном, я попросив авторку розповісти, як виникла ідея підготувати збірку. Через кілька годин у вайбері надійшла відповідь: «Задум написати збірку оповідок виник у мене років п'ять тому. Складала в папку короткі дописи й усе не вистачало часу й терпіння впорядкувати написане. Коли злий вірус змусив обмежити перебування серед людей і мандрівки по Україні, то впорядкувала збірку «Босими ногами по росі» й за короткий термін написала другу – «Краллини радості й печалі», яка незабаром вийде з друку. Маю бажання завершити третю книжечку, тож писатиму далі...».

Я уважно переглянув нову книжку, але прочитати її ще не встиг, бо роблю це з дитинства повільно, та й службові обов'язки, як кажуть, підтискають. Це літературно-художнє видання, про що інформує остання перед палітуркою сторінка. Там же зазначено наклад. Він, як для Острожчини, невеликий – 230 примірників, хоча зрозуміло, що друкування потребує чималих коштів. Тиражувало книгу вінницьке видавництво ТОВ «Твори». До речі, на 166 сторінках видавці використали досить великий шрифт. Я спокійно читав осно-

ви краю придбають книгу, щоб острожани мали можливість ознайомитися з виданням, навіть прочитали про себе та багатьох відомих людей. Навіть побіжно переглянувши книгу побачив багато знайомих прізвищ лікарів, педагогів, інших фахівців.

На першій сторінці після палітурки вміщено присвяту – «Світлій пам'яті моїх батьків Михайла Васильовича і Ніни Миронівни присвячую». В анотації до нового видання зазначено: «Історія моєї родини, долі людей і просто мої роздуми, що відображають реальні події та описують життя і побут не вигаданих, а справжніх дійових осіб. З ними доля зводила мене на життєвих перехрестях. Дякую Всевишньому, що послав мені мудрість викласти думки й сказати добре слово про героїв збірки».

Книга складається із трьох частин. Першу Галина Шостюк назвала «Історія мого роду – звіданих і незвіданих дорogi». Друга має назву «Оповідки про друзів, колег, односельчан». Вона, зі свого боку, складається з чотирьох розділів. У кожному з них від чотирьох до дев'яти невеликих оповідок про мешканців Острожчини, як міста, так і району. Третя, остання частина, має назву «Думки з приводу».

На завершення побажаю Галині Михайлівні здоров'я, миру та творчого натхнення, щоб вона реалізувала свій задум щодо підготовки до друку та тиражування задуманих книг. У разі їх виходу, якщо матимемо можливість, будемо розповідати про них на своїх сторінках.

вний текст без окулярів. Цього не можу зробити на цій та інших сторінках «Замкової гори», крім заголовків. Думаю, що це для того, аби книжку легше могли читати пенсіонери, не використовуючи при цьому допоміжних засобів. Сподіваюся, бібліоте-